

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

S'introdueix un nou apartat 2 a l'article 101 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, amb la redacció següent:

«2. Les autoritzacions d'abocament corresponen a l'Administració hidràulica competent, tret dels casos d'abocaments efectuats en qualsevol punt de la xarxa de clavegueram o de col·lectors gestionats per les administracions autonòmiques o locals o per entitats que en depenen, en les quals l'autorització correspon a l'òrgan autonòmic o local competent.»

Els actuals apartats 2, 3 i 4 de l'esmentat article 101 es converteixen respectivament en els apartats 3, 4 i 5.

Disposició transitòria única. *Autoritzacions en tramitació pels organismes de conca.*

Les sol·licituds d'autoritzacions d'abocament que, d'acord amb l'article únic d'aquest Reial decret llei, correspongui emetre a les administracions autonòmiques i locals o a entitats que en depenen i estiguin en tramitació en els organismes de conca han de ser resoltes per aquestes administracions.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara dels títols competencials que estableix l'article 149.1.22a i 23a de la Constitució, que atribueixen respectivament a l'Estat competències exclusives en legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües recorren per més d'una comunitat autònoma i en legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 13 d'abril de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

7866 *ORDRE EHA/962/2007, de 10 d'abril, per la qual es despleguen determinades disposicions sobre facturació telemàtica i conservació electrònica de factures, que conté el Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació. («BOE» 90, de 14-4-2007.)*

Les obligacions relacionades amb l'expedició i la conservació de factures han estat desplegades, d'acord amb les habilitacions legals que preveu el Reial decret 1496/2003,

de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Els articles 17 i 18 del Reglament esmentat regulen com s'han de remetre les factures o documents substitutius i, en particular, la tramesa per mitjans electrònics d'aquests documents, i estableixen els procediments mitjançant els quals es pot efectuar aquesta tramesa que, en tot cas, han de garantir l'autenticitat del seu origen i la integritat del seu contingut. Per la seva banda, els articles 19 i següents de la norma esmentada regulen la conservació de factures o documents substitutius i, especialment, l'article 21 regula la conservació d'aquests documents a través de mitjans electrònics. Els articles 18.3. i 21.3 estableixen que el ministre d'Hisenda ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableixen aquests articles.

Encara que no els defineixi, quan la norma esmenta les factures o documents substitutius, es refereix als documents originals que contenen les dades que estableix el mateix Reglament. Es tracta, per tant, dels documents que han creat els obligats a expedir-los, tant si els han expedit ells mateixos com si els han expedit els destinataris o tercers que actuen en nom i per compte de qui està obligat a expedir-los.

Per tant, només els originals de les factures i documents substitutius, així com les còpies i duplicats d'aquests originals, tenen el valor com a justificants que la normativa tributària els atorga respectivament, i no tenen aquesta consideració els que obtenen els destinataris sense la intervenció i acceptació de l'obligat a expedir-los, amb les excepcions que preveu aquesta norma, ja que no queda garantida l'autenticitat de l'origen i la integritat del contingut d'aquests documents.

La generalització de l'ús de les telecomunicacions i del correu electrònic per a la tramesa de tot tipus de missatges, inclosos l'enviament de les factures o documents substitutius, fa necessari aclarir la validesa legal dels documents remesos en format electrònic al destinatari i, per tant, s'ha d'acceptar aquesta pràctica com a vàlida en la mesura que, tal com ja s'ha indicat, incorpori mitjans que garanteixin l'autenticitat del seu origen i la integritat dels documents remesos d'aquesta manera.

Si bé fins recentment la signatura electrònica reconeguda per l'Administració tributària era únicament la que gestionava la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre, actualment s'han incorporat al catàleg de certificats electrònics admesos aquells altres que homologa i recull a la seva pàgina web la mateixa Agència Estatal d'Administració Tributària, i tots són admissibles per a la signatura electrònica de factures. No obstant això, aquesta Ordre aclareix que qualsevol altra signatura electrònica avançada, basada en un certificat reconegut i generada mitjançant un dispositiu segur de signatura de les que regula l'article 3.3 de la Llei 59/2003, de signatura electrònica, és plenament vàlida.

Igualment, l'Ordre aclareix els requisits exigibles a les factures electròniques rebudes des de l'estranger que utilitzen una signatura electrònica com a mitjà per garantir l'autenticitat d'origen i la integritat de contingut.

D'altra banda, el Reial decret 1496/2003, de 28 de desembre, atribueix a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la competència per autoritzar certes pràctiques sense assignar-la a cap departament en concret. És el cas de les autoritzacions que estableixen els articles 5.4, 18.1.c) i 19.4 del Reglament esmentat. En aquesta Ordre es defineix quin és l'òrgan competent, així com els requisits exigibles i el procediment a seguir en els supòsits esmentats.

L'article 19.1 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació estableix l'obligació, segons sigui el cas, de conservar els originals o les còpies dels documents que s'enumeren en el precepte esmentat.

Amb caràcter general, les factures i documents substitutius s'han de conservar en el suport en què van ser expedits i rebuts originalment, ja que d'aquesta manera s'assegura la possibilitat que es pugui verificar en tot moment que es tracta d'originals.

Com a excepció, en aquesta Ordre es preveu la possibilitat que en cas que el document es rebi en suport electrònic i arribi signat mitjançant un sistema de signatura electrònica reconeguda o qualsevol sistema de signatura homologada per l'Agència Estatal d'Administració Tributària en els termes que descriuen aquest Reglament i aquesta Ordre, el destinatari que disposi de l'opció corresponent al seu dispositiu de verificació de signatura pot imprimir el document de manera llegible junt amb les respectives marques gràfiques d'autenticació, produïdes segons l'especificació PDF 417, tal com disposa la Resolució 2/2003, de 14 de febrer, de la Direcció General de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sobre determinats aspectes relacionats amb la facturació telemàtica. La factura o document substitutiu conservat així és una opció vàlida, pensada per possibilitar la conciliació dels interessos dels empresaris i professionals que volen expedir factures electròniques signades i els dels destinataris que, per la seva reduïda dimensió o desenvolupament tecnològic, volen que aquests documents es conservin en paper.

En el sentit contrari, es detecta una demanda creixent que sol·licita que es reconegui la validesa de la digitalització de documents rebuts en suport paper i permeti la substitució dels documents originals en paper pels fitxers corresponents que continguin les imatges gràfiques de les factures i que, en conseqüència, es pugui autoritzar la destrucció de quantitats de paper ingents que constitueixen els documents originals, es produeixen estalvis en la gestió, el maneig documental i d'arxivament, i s'afavoreixi d'aquesta manera la reducció de costos fiscals indirectes.

Aquesta digitalització, tanmateix, s'ha d'efectuar sense perjudicar la seguretat i garanties documentals que, com a justificants, aporten els documents originals en paper que es pretén substituir, suport en què són generalment expedides i rebudes pels empresaris o professionals. Aquesta Ordre regula un sistema de digitalització certificat que permet equilibrar l'interès públic que representa la hisenda pública i els interessos dels empresaris i professionals que volen disposar d'un arxiu o base de dades documental de naturalesa informàtica que compili totes les imatges gràfiques de les factures i altres documents o justificants en paper, que s'han de conservar durant el termini que disposa la Llei general tributària.

A aquests efectes, l'Ordre defineix com a digitalització certificada l'obtenció d'una imatge digital fidel i íntegra del document original en paper que es vulgui substituir, complint les especificacions tècniques que es publiquin per resolució de l'Agència Estatal d'Administració Tributària. Aquest procés de digitalització es preveu que el puguin realitzar els mateixos obligats tributaris o un tercer prestador de serveis de digitalització a través en tots dos casos d'un programari de digitalització certificat, del qual han de sol·licitar l'homologació les entitats desenvolupadores del programari a l'Agència Tributària.

Així mateix, s'especifiquen els requisits per obtenir l'autorització del programari de digitalització certificat esmentat per part de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

En virtut d'això, disposo:

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Ordre desenvolupa determinats aspectes relacionats amb la tramesa i conservació de factures i documents substitutius en el marc del Reial decret

1496/2003, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Totes les referències que es fan en el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació al concepte de factura o document substitutiu s'han d'entendre fetes al document original en el suport físic o electrònic que ha creat l'expedidor obligat a fer-lo i que ha estat remès o posat a disposició del destinatari, independentment que l'expedidor material sigui el mateix subjecte passiu, el seu client o un tercer que actui en nom i per compte del subjecte passiu i sempre que disposi dels continguts exigibles d'acord amb els articles 6 i 7 del Reglament esmentat.

Article 2. *Tramesa de factures i documents substitutius.*

1. D'acord amb l'article 17 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, l'obligació de tramesa de les factures o documents substitutius es pot complir a través de mitjans electrònics que garanteixin l'autenticitat de l'origen i la integritat del contingut, sempre que el destinatari hagi donat el seu consentiment.

El consentiment es pot formular de forma expressa per qualsevol mitjà, verbal o escrit. En qualsevol moment el destinatari que rebi factures o documents substitutius electrònics pot comunicar al proveïdor que els vol rebre en paper. En aquest cas, el proveïdor ha de respectar el dret del seu client i ha d'actuar en el sentit sol·licitat a partir de la recepció del comunicat esmentat.

L'expedició de documents en un suport concret, en paper o electrònic, no condiona el mitjà pel qual s'ha de remetre posteriorment al mateix destinatari, o el mitjà pel qual s'hagin de remetre les factures rectificatives relacionades amb els documents o els duplicats de factures remeses amb anterioritat.

2. Als efectes del que estableix l'article 18.1.a) del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, és vàlida qualsevol signatura electrònica reconeguda, la definició de la qual segons l'article 3.3 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, consisteix en qualsevol signatura electrònica avançada basada en un certificat reconegut i generada mitjançant un dispositiu segur de signatura.

3. Quan les factures o documents substitutius siguin remesos electrònicament i l'opció utilitzada per garantir l'autenticitat del seu origen i integritat de contingut sigui utilitzar un sistema de signatura electrònica reconeguda, conforme al que estableix l'article 18.1.a) del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, la signatura electrònica aplicada ha de ser la que es derivi d'utilitzar el certificat de l'expedidor del document, encara que sigui el destinatari o un tercer que intervingui en l'expedició en nom i per compte de l'obligat tributari.

Les còpies de les factures expedides per mitjans electrònics, remeses als empresaris o professionals que realitzin les operacions, fins i tot en el cas de facturació pel destinatari o per un tercer en nom i per compte del subjecte passiu, han d'incorporar les signatures electròniques en els mateixos termes indicats en el paràgraf anterior.

4. Quan es tracti d'un sistema de facturació electrònica basat en acords d'intercanvi electrònic de dades (EDI), tal com es defineix a l'article 2 de la Recomanació 1994/820/CE de la Comissió, de 19 d'octubre de 1994, relativa als aspectes jurídics de l'intercanvi electrònic de dades, entre expedidor i destinatari, conforme al que preveu l'article 18.1.b) del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, a l'acord d'intercanvi electrònic de dades entre les parts s'ha de reflectir amb precisió quins són els mitjans o procediments implementats en el sistema de facturació que permetin garantir l'autenticitat d'origen i la integritat de contingut dels documents intercanviats.

5. Les factures i documents substitutius remesos electrònicament signats amb certificats caducats, revocats o suspesos en el moment de l'expedició no es consideren vàlidament remesos als seus destinataris ni rebuts per aquests.

Article 3. Autorització de sistemes de facturació electrònica a proposta del contribuent.

1. Quan el sistema utilitzat per l'expedidor de factures electròniques per garantir l'autenticitat d'origen i la integritat del contingut de les factures o documents substitutius remesos electrònicament no tingui cabuda de forma expressa en alguna de les lletres a i b de l'article 18.1 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, l'obligat a expedir-los ha de presentar prèviament una sol·licitud d'autorització davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària dirigida al director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària.

A la sol·licitud esmentada ha de descriure quins són els elements o mitjans que proposa aplicar perquè quedi garantida l'autenticitat d'origen i la integritat de contingut dels documents electrònics remesos, de manera que aquestes garanties puguin ser verificades per l'Administració Tributària en qualsevol moment ulterior a la seva tramesa durant el termini que resulti del que disposa la Llei general tributària.

2. Els elements o mitjans de control utilitzats no estan subjectes a priori a cap restricció conceptual ni tecnològica, però han de ser detallats pel sol·licitant i estar a disposició del destinatari o d'una entitat tercera que actui com a tercera part de confiança del sistema, i en aquest cas, aquesta entitat tercera ha de ser identificada en la sol·licitud. Aquests elements o mitjans de control han de ser accessibles a l'Administració Tributària durant el termini que resulti del que disposa la Llei general tributària als efectes que aquesta pugui verificar les propietats d'autenticitat d'origen i integritat de contingut dels documents rebuts.

Quan la sol·licitud presentada no contingui tots els elements necessaris per permetre la verificació dels requisits exigits normativament, es pot requerir el sol·licitant que en el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, esmeni els defectes que presenti, amb la indicació que si no ho fa així es considera que desisteix i s'arxiva la sol·licitud sense fer cap més tràmit. Quan el requeriment d'esmena s'hagi atès en el termini però es consideri que els defectes no estan esmenats, s'ha de notificar al sol·licitant la denegació de la sol·licitud d'acord amb el que preveu l'apartat 4 següent.

3. Per fer la verificació esmentada, el Departament d'Inspecció Financera i Tributària pot demanar la informació complementària que consideri necessària per comprovar l'exactitud del que declara el sol·licitant i efectuar les comprovacions addicionals que consideri convenients.

4. Una vegada verificat el compliment dels requisits que estableix aquesta Ordre, el director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària ha d'acordar l'autorització per expedir factures electròniques d'acord amb el sistema proposat pel sol·licitant i assignar-li una referència identificativa. A la resolució s'han de descriure les condicions amb què es concedeix l'autorització. En cas contrari, a l'escrit de denegació de l'autorització s'ha de motivar la causa que impedeix l'autorització. Contra l'acord que es dicti es pot interposar un recurs d'alçada davant el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

5. El director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària ha de resoldre la sol·licitud d'admissió en un termini de sis mesos. Si, per qualsevol motiu, la verificació no finalitza en aquest termini o no es dicta resolució

expressa, la sol·licitud es pot entendre desestimada per silenci administratiu.

6. Poden sol·licitar l'autorització a què fa referència aquest article els empresaris o professionals o qualsevol altra persona o entitat obligada a expedir factures o documents substitutius establerta o resident a Espanya.

Article 4. Factures electròniques rebudes de tercers països.

1. Per tal de garantir l'autenticitat d'origen i la integritat del contingut, els requisits exigibles a les factures o documents substitutius electrònics rebuts de tercers països són els mateixos que han de complir els expedits i remesos en territori espanyol, independentment del suport i format electrònic.

2. Quan es tracti de documents rebuts per mitjans electrònics i el sistema utilitzat per garantir l'autenticitat d'origen i la integritat del contingut d'aquests sigui utilitzar un mecanisme de signatura electrònica, aquesta ha de ser una signatura electrònica reconeguda. Té aquesta consideració la que, d'acord amb la lletra a de l'apartat 1 de l'article 18 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, compleix el que disposen els apartats 2, 6 i 10 de l'article 2 de la Directiva 1999/93/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, per la qual s'estableix un marc comunitari per a la signatura electrònica, que es correspon amb el concepte que recull el nostre ordenament intern a l'article 3.3 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.

3. En cas que el sistema utilitzat per a la tramesa de factures o documents substitutius per mitjans electrònics sigui el de signatura electrònica reconeguda, el destinatari del document resident a Espanya, prèviament a acceptar la recepció, s'ha d'assegurar que la signatura electrònica utilitzada és una signatura electrònica reconeguda de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior.

El que disposa el paràgraf anterior es pot complir, entre d'altres, per algun dels mitjans següents:

a) Quan el certificat en qüestió sigui expedit per una autoritat de serveis de certificació resident en algun dels països de la Unió Europea, n'hi ha prou que es compleixi algun dels requisits següents:

1r Que el certificat indiqui en el seu propi contingut que es tracta d'un certificat qualificat o reconegut, en el sentit que regula la Directiva 1999/93/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, i que l'entitat de certificació expedidora sigui resident en algun país de la Unió Europea i tingui accessibles i públiques les seves pràctiques i polítiques de certificació, amb especial reconeixement del compliment dels requisits exigibles a la Directiva esmentada a les entitats expedidores de certificats reconeguts o qualificats.

2n Que l'entitat de certificació estigui acreditada en aquest sentit esmentat per una entitat establerta a la Unió Europea d'acord amb un sistema voluntari d'acreditació destinat a millorar els nivells de provisió de serveis de certificació, sobre la base de l'apartat 2 de l'article 3 de la Directiva 1999/93/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999.

3r Que l'entitat de certificació estigui inscrita amb aquesta condició en algun registre públic controlat per l'autoritat competent de l'Estat membre en matèria de signatura electrònica o per una autoritat competent en matèria de control fiscal d'aquest país, en matèria de l'impost sobre el valor afegit o d'impostos directes.

b) Respecte dels certificats expedits per una autoritat de serveis de certificació no resident en algun dels països de la Unió Europea, s'ha d'acreditar que el certificat té la condició de certificat reconegut o qualificat i que l'entitat expedidora d'aquest està igualment qualificada per a l'ex-

pedició de tals certificats, per alguna de les següents opcions:

1a Que el proveïdor de serveis de certificació compleixi els requisits establerts en la Directiva 1999/93/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, i hagi estat acreditat en el marc d'un sistema voluntari d'acreditació establert en un Estat membre.

2a Que un proveïdor de serveis de certificació establert a la Unió Europea, que compleixi les prescripcions de la Directiva 1999/93/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, avaluï el certificat.

3a Que el certificat o el proveïdor de serveis de certificació estiguin reconeguts en virtut d'un acord bilateral o multilateral entre la Unió Europea i tercers països o organitzacions internacionals.

4. El destinatari ha de disposar del programari de verificació de signatura i del procediment que li permeti comprovar la validesa dels certificats estrangers, en els mateixos termes que el que disposa el tercer paràgraf de l'apartat 4 de l'article 6 d'aquesta Ordre.

Article 5. *Obligacions de l'expedidor en la conservació de les factures i documents substitutius.*

1. Els empresaris o professionals han de conservar, durant el termini que resulti del que disposa la Llei general tributària, els documents a què fa referència l'article 19.1 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Aquesta obligació la pot realitzar directament el mateix obligat tributari o un tercer, el qual ha d'actuar en nom i per compte de l'obligat, amb qui ha de tenir l'acord de prestació de serveis corresponent. En qualsevol cas, l'obligat tributari és l'únic responsable del compliment de totes les obligacions que estableix l'article 19.1 del Reglament esmentat, i s'ha d'assegurar que es facin les còpies de seguretat necessàries i que s'apliquin les mesures tècniques i els plans de contingències necessaris per tal de garantir la recuperació dels arxius informàtics en cas de sinistre o avaria del sistema informàtic en el qual s'emmagatzemen les factures o documents substitutius electrònics.

2. S'entén per còpia d'una factura o document substitutiu, en suport paper, un document que tingui el mateix suport, format i contingut que l'original, i pot contenir algun distintiu que així ho indiqui, com ara l'expressió «còpia». En les factures o documents substitutius electrònics, la còpia ha de ser un fitxer idèntic a l'original. Quan l'original hagi estat signat electrònicament, la còpia es refereix al fitxer signat.

S'entén per matriu d'una factura o document substitutiu, o conjunt de factures o documents substitutius expedits, un conjunt estructurat de dades, taules, base de dades o sistema de fitxers que contenen totes les dades reflectides a les factures o documents substitutius junt amb els programes o aplicacions que permetin a l'expedidor generar les factures o documents substitutius i obtenir-ne còpies i duplicats.

3. La gestió de la conservació dels documents expedits a què es refereix l'article 19 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, i de les còpies o matrius d'aquests documents, s'ha de fer ordenadament, de manera que, sigui quin sigui el format i suport, i en especial quan sigui electrònic, es garanteixi la llegibilitat d'aquests documents, còpies o matrius, i l'obligat tributari ha de facilitar, si s'escau, a requeriment de l'Administració Tributària, el desxifratge i la descodificació de dades no autoexplicatives.

Així mateix, l'obligat tributari ha de facilitar l'accés complet i sense demora injustificada a aquests documents, i s'entén com a tal el que permet la consulta

directa de tots i cadascun dels documents, còpies o matrius conservats, sigui quin sigui el seu suport.

Quan s'utilitzi un sistema informàtic per gestionar i conservar els documents expedits i les còpies o matrius dels documents i, per tant, aquests documents tinguin un suport electrònic, tant en un sistema d'emmagatzematge local com remot, l'accés complet s'ha d'entendre com el que possibilita una consulta en línia a les dades que permet la visualització dels documents amb tot detall del seu contingut, la recerca selectiva per qualsevol de les dades que s'han de reflectir en els llibres registre regulats a l'article 62 i següents del Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, la còpia o descàrrega en línia en els formats originals i la impressió en paper dels documents que siguin necessaris als efectes de la verificació o documentació de les actuacions de control fiscal.

Article 6. *Obligacions dels destinataris en la conservació electrònica de les factures i documents substitutius.*

1. Els empresaris o professionals han de conservar, durant el termini que resulti del que disposa la Llei general tributària, els documents a què es refereix l'article 19.1 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Quan les factures o documents substitutius es rebin en suport electrònic, acompanyades d'una signatura electrònica reconeguda o de qualsevol altra d'admesa o homologada per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el destinatari ha de verificar la signatura i disposar del procediment de control intern que segons el seu judici consideri apropiat per tal de verificar la validesa dels certificats utilitzats.

2. L'obligació de conservació fa referència a les factures i documents substitutius rebuts en el format i suport original en què van ser remesos, llevat que el destinatari opti per alguna de les formes alternatives de conversió autoritzades previstes als articles 7 i 8 d'aquesta Ordre, i en aquest cas la conservació es refereix als formats i suports esmentats.

Qualsevol conversió de suport o de format dels documents rebuts diferent de les que preveuen els articles 7 i 8 d'aquesta Ordre efectuada pel destinatari dona origen a un nou document que no es considera document original.

3. La gestió de la conservació de les factures i documents substitutius rebuts s'ha de fer ordenadament, de manera que sigui quin sigui el format i suport, i en especial quan sigui electrònic, se'n garanteixi la llegibilitat, i l'obligat tributari ha de facilitar, si s'escau, a requeriment de l'Administració tributària, el desxifratge i la descodificació de les dades no autoexplicatives.

4. L'obligat tributari ha de facilitar l'accés complet i sense demora injustificada a les factures o documents substitutius rebuts, i s'entén com a tal el que permet la consulta directa de tots i cadascun d'aquests, sigui quin sigui el seu suport.

Quan s'utilitzi un sistema informàtic per gestionar i conservar els documents i, per tant, aquests documents tinguin un suport electrònic, tant en un sistema d'emmagatzematge local com remot, l'accés complet s'ha d'entendre com el que possibilita una consulta en línia a les dades que permet la visualització dels documents amb tot detall del seu contingut, la recerca selectiva per qualsevol de les dades que s'han de reflectir als llibres registre regulats a l'article 62 i següents del Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, la còpia o descàrrega en línia en els formats originals i la impressió en paper de les factures i documents substitutius que siguin necessaris als efectes de verificació o documentació de les actuacions de control fiscal.

Quan entre les factures o documents substitutius rebuts hi hagi documents electrònics en la tramesa dels

quals s'ha utilitzat la signatura electrònica en els termes dels articles anteriors d'aquesta Ordre com a mitjà per garantir l'autenticitat del seu origen i integritat del contingut, el destinatari ha de conservar de manera ordenada, a més de les factures i documents substitutius electrònics rebuts, les signatures electròniques associades a cadascun d'aquests, quan no vagin incloses en el mateix fitxer que contingui cada document. Així mateix, ha de disposar dels dispositius de verificació de signatura i d'un procediment de control intern que garanteixi adequadament la validesa dels certificats electrònics utilitzats pels expedidors, de manera que es detectin els que puguin estar caducats, revocats o suspesos en el moment de l'expedició.

5. Quan l'emissor i/o receptor de factures i documents substitutius electrònics sigui un tercer que actua en nom i per compte dels obligats tributaris, ha de complir els requisits expressats anteriorment. No obstant això, un cop complerts, poden posar a disposició dels seus clients aplicacions informàtiques que gestionin un reposador de factures i documents substitutius emesos o rebuts, segons correspongui, juntament amb la signatura electrònica generada o verificada en els termes d'aquesta Ordre, i proporcionar un codi d'autenticació de missatges associat a cada document. Aquest codi ha de permetre l'accés al document associat que hi ha al reposador i garantir, a qui hi accedeix, que compleix els requisits que preveu aquesta Ordre.

En el supòsit del paràgraf anterior, un document imprès en paper amb aquest codi és vàlid, com a l'article 8, sempre que es mantingui el reposador esmentat en què es troba el document i la seva signatura electrònica, hi hagi un mecanisme de verificació de la signatura i es pugui accedir de forma completa al document mitjançant el codi electrònic d'autenticació esmentat.

Article 7. Digitalització certificada de factures rebudes i documents substitutius rebuts i d'altres documents o justificants.

1. Els obligats tributaris poden procedir a la digitalització certificada de les factures, documents substitutius i de qualsevol altres documents que conservin en paper que tinguin el caràcter d'originals.

Les factures, documents substitutius i altres documents digitalitzats permeten que l'obligat tributari pugui prescindir dels originals en paper que els van servir de base.

2. S'entén per digitalització certificada el procés tecnològic que permet, mitjançant l'aplicació de tècniques fotoelectròniques o d'escàner, convertir la imatge que conté un document en paper en una imatge digital codificada d'acord amb algun dels formats estàndards d'ús comú i amb un nivell de resolució que siguin admesos per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Aquest procés de digitalització ha de complir els requisits següents:

a) Que el procés de digitalització el realitzi el mateix obligat tributari o bé un tercer prestador de serveis de digitalització, en nom i per compte de l'obligat, i s'utilitzi en tots dos casos un programari de digitalització certificat d'acord amb l'apartat 3 d'aquest mateix article.

b) Que el procés de digitalització utilitzat garanteixi l'obtenció d'una imatge fidel i íntegra de cada document digitalitzat i que aquesta imatge digital sigui signada amb signatura electrònica en els termes dels articles anteriors d'aquesta Ordre sobre la base d'un certificat electrònic instal·lat en el sistema de digitalització i invocat pel programari de digitalització certificada. Aquest certificat ha de correspondre a l'obligat tributari quan la digitalització certificada la realitzi ell mateix o el prestador de serveis de digitalització en un altre cas. L'un o l'altre, segons corres-

pongui, ha de disposar dels procediments i controls necessaris per garantir la fidelitat del procés de digitalització certificada.

c) Que el resultat de la digitalització certificada s'organitzi entorn d'una base de dades documental i que per cada document digitalitzat es conservi un registre de dades amb tots els camps exigibles en la gestió dels llibres de registres inclosos als articles 62 i següents del Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, a més d'un camp que contingui la imatge binària del document digitalitzat o que enllaci el fitxer que la contingui, en tots dos casos amb la signatura electrònica de la imatge del document tal com s'indica a la lletra b).

d) Que l'obligat a la conservació disposi del programari de digitalització certificat amb les funcionalitats següents:

1a Signatura de la base de dades que garanteixi la integritat de dades i imatges al tancament de cada període de liquidació a què estigui sotmès l'obligat tributari.

2a Accés complet i sense demora injustificada a la base de dades. A aquests efectes, s'entén per accés complet el que possibilita una consulta en línia de les dades que permet la visualització dels documents amb tot detall del seu contingut, la recerca selectiva per qualsevol de les dades que s'han de reflectir en els llibres registre que regula l'article 62 i següents del Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, la còpia o descàrrega en línia en els formats originals i la impressió en paper dels documents que siguin necessaris als efectes de verificació o documentació de les actuacions de control fiscal.

3. Les entitats desenvolupadores que vulguin homologar programari de digitalització que compleixin els requisits de l'apartat 2 d'aquest article han de complir els tràmits següents:

a) Les entitats interessades han de presentar una sol·licitud davant el director del Departament d'Informàtica Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària que ha de contenir una declaració responsable de compliment dels requisits exigits en aquesta Ordre, acompanyada de la documentació que acrediti el seu compliment.

En particular, el sol·licitant ha d'aportar, juntament amb la sol·licitud, les normes tècniques en les quals es basi el procediment de digitalització certificada que vulgui homologar, així com els protocols o normes i procediments de seguretat, de control i d'explotació que fan referència a la creació i consulta de la base de dades documental que contingui les imatges digitalitzades dels documents originals en paper subministrats per l'obligat tributari i els mecanismes de signatura electrònica utilitzats.

b) Addicionalment, la documentació aportada ha de contenir un informe emès per una entitat d'auditoria informàtica independent amb solvència tècnica acreditada en l'àmbit de l'anàlisi i l'avaluació de l'activitat desenvolupada, en el qual s'expressi l'opinió sobre el compliment, per part de l'entitat sol·licitant, de les condicions que estableix aquesta Ordre per a l'admissió del seu sistema de digitalització certificada per al qual se sol·licita l'homologació i sobre els procediments utilitzats.

c) Si la sol·licitud presentada no conté tots els elements necessaris per permetre la verificació dels requisits exigits normativament, es pot requerir el sol·licitant perquè en el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, solucioni els defectes que presenta, amb la indicació que si no ho fa així es considera que desisteix i s'arxiva la sol·licitud sense cap més tràmit. Si el requeriment d'esmena ha estat atès en aquest termini però no s'entenen esmenats els defectes observats, s'ha de notificar la denegació al sol·licitant d'acord amb el que preveu la lletra e següent.

d) Per efectuar la verificació esmentada, el Departament d'Informàtica Tributària pot recollir tota la informació complementària que consideri necessària per comprovar l'exactitud del que declara el sol·licitant, així com efectuar les comprovacions addicionals que cregui convenients.

e) Una vegada verificat el compliment dels requisits que estableix aquesta Ordre, el director del Departament d'Informàtica Tributària ha d'acordar l'homologació del programari de digitalització presentat i la seva inclusió en una llista que es fa pública en la pàgina web de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, www.agenciatributaria.es. A la resolució s'hi han descriure les condicions en què la sol·licitud s'entén concedida i la referència identificativa d'aquesta. En cas contrari, a l'escrit de denegació de l'autorització s'ha de fer constar la causa que impedeix l'autorització. Contra l'acord que es dicti es pot interposar un recurs d'alçada davant el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

f) El director del Departament d'Informàtica Tributària ha de resoldre la sol·licitud d'admissió en un termini de sis mesos. Si la verificació no ha finalitzat en aquest termini, o no s'ha dictat resolució expressa, la sol·licitud es pot entendre desestimada per silenci administratiu.

g) Pot fer la sol·licitud a què es refereix aquest article qualsevol entitat desenvolupadora establerta a Espanya o en qualsevol altre Estat membre de la Unió Europea.

Article 8. *Impressió de factures i documents substitutius remesos en format electrònic.*

En general, les factures i documents substitutius remesos electrònicament els han de conservar els destinataris en el mateix format electrònic de tramesa, sense cap conversió, juntament amb els mitjans que garanteixin l'autenticitat d'origen i integritat del contingut. No obstant això, quan els documents siguin remesos per mitjans electrònics i signats amb signatura electrònica en els termes dels articles anteriors d'aquesta Ordre, els contribuents destinataris que les vulguin conservar impreses en paper, després de verificar la signatura, poden fer la conversió de suport mitjançant l'opció de programari corresponent que permeti la impressió en paper, junt amb els continguts del document, de dos conjunts de codis PDF-417, ambdós considerats marques gràfiques d'autenticació, en el primer dels quals s'ha d'incloure íntegrament el contingut de les dades de la factura o document substitutiu, tal com van ser signats quan es van expedir, i en el segon la signatura electrònica del fitxer anterior i tots els elements que de forma estandarditzada permetin, amb una lectura prèvia, la verificació de la signatura. En el supòsit que la signatura electrònica estigui inclosa en el fitxer que conté la factura o document substitutiu o que les dades del document estiguin contingudes en el format de signatura electrònica, n'hi ha prou amb la impressió d'un sol conjunt de marca gràfica que inclogui totes les dades del fitxer o format de signatura electrònica.

Les marques gràfiques han de tenir les característiques següents:

a) Han de permetre la lectura per a la regeneració dels fitxers originals i han de mantenir una redundància de dades per possibilitar la lectura, fins i tot quan el codi s'hagi deteriorat en part. Aquest tret s'aconsegueix utilitzant el nivell de correcció d'errors 5 de l'especificació esmentada a la lletra c d'aquest article. S'ha d'utilitzar la compactació en mode byte (Byte compaction BC mode) per permetre la codificació de la informació en format BASE code 64.

b) Les marques s'han de situar en una àrea d'impressió rectangular, i el vèrtex superior esquerre de l'àrea ha de tenir sempre la mateixa coordenada absoluta res-

pecte del vèrtex superior esquerre del paper, que ha de tenir format DIN A4, imprès en posició vertical.

c) Per no limitar la mida màxima de dades s'ha d'utilitzar el procediment MACRO PDF417. No s'ha d'utilitzar el procediment denominat Truncated PDF417, ja que així es permet garantir la lectura de les marques gràfiques generades. Per incloure la descripció de cada fitxer en la marca gràfica s'han d'usar els camps d'informació opcional definits a la mateixa especificació del procediment.

d) Als efectes d'aquest apartat s'entén per PDF417 un codi de barres multilíneal segons l'especificació Uniform Symbology Specification-PDF417 publicada per l'Associació per al Desenvolupament d'Estàndards (AIM) acreditada per l'American National Standards Institute.

Article 9. *Expedició i conservació de factures i documents substitutius fora del territori espanyol.*

1. Els obligats a la conservació de les factures o documents substitutius destinataris dels exemplars originals i els expedidors, respecte de les còpies o matris d'aquests documents, poden determinar el lloc de compliment de l'obligació esmentada en territori espanyol o a l'estranger, a condició que posin tota la documentació o informació d'aquesta manera a disposició de l'òrgan de l'Administració tributària que estigui desenvolupant una actuació dirigida a la comprovació de la seva situació tributària, davant de qualsevol sol·licitud de l'òrgan esmentat i sense demora injustificada.

2. Quan la conservació s'efectuï fora d'Espanya, aquesta obligació únicament es considera vàlidament complerta si es realitza mitjançant l'ús de mitjans electrònics que garanteixin l'accés complet al sistema informàtic d'emmagatzematge remot i sense demora injustificada, i no és admissible, en conseqüència, l'emmagatzematge fora del territori espanyol quan els documents estiguin en suport paper.

Als efectes del que estableix el paràgraf anterior, s'entén per accés complet al sistema informàtic d'emmagatzematge remot el que possibilita una consulta en línia de les dades que permet la visualització dels documents amb tot detall del seu contingut, la recerca selectiva de qualsevol de les dades que s'han de reflectir en els llibres registre regulats a l'article 62 i següents del Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, la còpia o descàrrega en línia en els formats originals i la impressió en paper dels documents que siguin necessaris als efectes de la verificació o documentació de les actuacions de control fiscal.

Quan el lloc seleccionat per a la conservació pel mateix obligat tributari, o per un tercer que actuï en nom i per compte de l'obligat tributari, sigui un tercer país que no pertanyi a la Unió Europea o amb el qual no hi hagi un instrument jurídic relatiu a l'assistència mútua amb un àmbit d'aplicació similar al que preveu la Directiva 76/308/CEE del Consell, de 15 de març de 1976, sobre l'assistència mútua en matèria de cobrament dels crèdits corresponents a determinades exaccions, drets, impostos i altres mesures, i per la Directiva 77/799/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1977, relativa a l'assistència mútua entre les autoritats competents dels estats membres en l'àmbit dels impostos directes i dels impostos sobre les primes d'assegurances, i pel Reglament (CE) núm. 1798/2003 del Consell, de 7 d'octubre de 2003, relatiu a la cooperació administrativa en l'àmbit de l'impost sobre el valor afegit i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 218/92, únicament s'han de conservar les factures o documents substitutius en els tercers països esmentats quan la conservació es realitzi de forma directa per l'obligat tributari prèvia comunicació a l'Agència Estatal d'Administració Tributària o quan se n'encarregui la conservació a terceres persones diferents de l'obligat tributari seguint el procediment detallat a l'apartat 4 d'aquest article.

3. El procediment que s'ha de seguir en l'autorització administrativa respecte a la conservació electrònica de factures i documents substitutius en tercers països, en els termes de l'apartat anterior, és aplicable així mateix als supòsits d'autorització previstos en relació amb l'expedició de factures o documents substitutius pels clients o per tercers prestadors de serveis de facturació no residents en territori espanyol en nom i per compte d'empresaris i professionals residents a Espanya.

Aquest procediment només el poden instar empresaris o professionals establerts o residents a Espanya interessats en l'expedició o en l'emmagatzematge de les factures o documents substitutius respecte dels quals són subjectes obligats a expedir o a conservar. No s'admeten les sol·licituds de prestadors de serveis residents a l'estranger que pretenguin homologar els seus sistemes per prestar serveis a entitats residents a Espanya.

4. El procediment a què fan referència els apartats anteriors és el següent:

a) Prèviament a la realització de les activitats d'expedició o d'emmagatzematge per a la conservació de factures o documents substitutius, l'interessat en l'expedició o conservació esmentada ha de dirigir una sol·licitud d'autorització al director del Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària que és l'òrgan que té la competència per resoldre.

Per a la tramitació de la sol·licitud, el Departament de Gestió Tributària ha de sol·licitar els informes que cregui convenients.

b) Per a la resolució de l'expedient, l'interessat està obligat a facilitar qualsevol informació que sigui necessària per avaluar per part de l'Administració tributària les garanties ofertes respecte del nivell dels accessos als sistemes informàtics remots i respecte de la seguretat i confiabilitat en els sistemes, i resulten exigibles les auditories informàtiques externes realitzades per entitats de reconegut prestigi internacional.

En el supòsit de sistemes d'expedició de factures, s'ha de valorar si els sistemes de facturació electrònica proposats per residents espanyols per operar a l'estranger satisfan les garanties essencials d'autenticitat d'origen de les factures expedides i la integritat dels continguts i si els contractes entre els obligats i els clients o tercers expedidors s'adeqüen a la legalitat.

L'Administració tributària pot requerir, quan es tracti d'un país tercer diferent dels integrats en la Unió Europea, entre d'altres requisits, el compromís escrit de l'Administració fiscal on resideixi el sistema de dades remot de col·laboració amb l'Administració fiscal espanyola en cas que sigui necessari. A aquests efectes, s'ha de permetre als auditors informàtics espanyols designats la col·laboració activa amb els existents, si s'escau, al país remot per a la realització dels treballs d'anàlisi o auditoria d'aquests sistemes informàtics d'emmagatzematge remot i, si s'escau, d'obtenció de la informació relacionada amb la facturació que hi estigui emmagatzemada referent als obligats tributaris establerts o residents a Espanya. Si es tracta d'un país de la Unió Europea s'aplica la normativa europea sobre assistència mútua.

c) Si la sol·licitud presentada no conté tots els elements necessaris per permetre la verificació dels requisits exigits normativament, es pot requerir el sol·licitant perquè en el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, solucioni els defectes que presenti, amb indicació que si no ho fa així es considera que desisteix i s'arxivarà la sol·licitud sense cap més tràmit definitivament. Quan el requeriment d'esmena s'hagi atès en el termini però no es considerin solucionats els defectes observats, s'ha de notificar al sol·licitant la denegació d'acord amb el que preveu la lletra e següent.

d) Un cop analitzada la informació aportada junt amb l'escrit inicial i la que es requereixi expressament i

practicades les proves que s'estimin necessàries, l'òrgan que hagi conegut del sistema ha d'emetre el dictamen corresponent que ha de servir de base perquè el director del Departament de Gestió Tributària adopti l'acord que correspongui.

e) Una vegada verificat el compliment dels requisits que estableix aquesta Ordre, el director del Departament de Gestió Tributària ha d'acordar l'autorització sol·licitada assignant-li una referència identificativa. A l'acord es poden establir condicions específiques per a l'acceptació del sistema d'expedició o d'emmagatzematge sol·licitat.

En cas de denegació de l'autorització s'ha de motivar la causa que impedeix l'autorització. Contra l'acord que es dicti es pot interposar un recurs d'alçada davant el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

f) El termini per resoldre l'expedient és de sis mesos. Si quan finalitza el termini no s'ha dictat resolució expressa, la sol·licitud es pot entendre desestimada per silenci administratiu.

Disposició adicional primera. *Altres obligacions formals.*

Per facilitar les comprovacions administratives en relació amb els documents que es regulen en aquesta Ordre s'han de conservar, durant els terminis que resultin de la normativa tributària, les dades en suport informàtic llegibles i tractables per altres sistemes informàtics diferents dels que es van utilitzar per generar-les.

Per a això, les aplicacions informàtiques que utilitzi el contribuent en la generació de les dades han de disposar de l'adequada funcionalitat d'exportació de dades que garanteixi, si s'escau, la importació per altres sistemes i aplicacions informàtiques diferents de les utilitzades pel contribuent en el moment de generar-les i que siguin accessibles al mercat en el moment en què l'administració tributària necessiti comprovar les dades del contribuent.

Disposició adicional segona. *Règim dels sistemes de facturació telemàtica autoritzats.*

1. Tots els sistemes d'intercanvi de facturació per mitjans telemàtics autoritzats a la data d'entrada en vigor d'aquesta norma, conforme a l'apartat quart de l'Ordre de 22 de març de 1996, per la qual es dicten les normes d'aplicació del sistema de facturació telemàtica previst a l'article 88 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, continuen sent vàlids.

2. Tots els sistemes de facturació aprovats de conformitat amb el punt 2 de l'apartat cinquè de l'Ordre HAC/3134/2002, de 5 de desembre, sobre un nou desplegament del règim de facturació telemàtica previst a l'article 88 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i a l'article 9 bis del Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el deure d'expedir i lliurar factura que incumbeix als empresaris i professionals, continuen sent vàlids conforme a les condicions autoritzades sense que sigui necessària una nova autorització d'acord amb aquesta Ordre.

3. No són admissibles modificacions en aquests sistemes autoritzats llevat que siguin necessàries per adaptar-los als nous requisits establerts pel Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat per l'article primer del Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, i desplegat per aquesta Ordre.

En cas que sigui necessària una modificació en els sistemes autoritzats, els interessats han de comunicar-ho prèviament al Departament d'Inspecció Financera i Tributària, el qual ha de decidir atenent exclusivament el compliment dels requisits exigibles en el Reglament esmentat i en aquesta Ordre.

Disposició addicional tercera. *Certificats electrònics de les entitats prestadores de serveis de certificació i signatura electrònica.*

En l'àmbit d'aquesta Ordre, les entitats prestadores de serveis de certificació i signatura electrònica poden desenvolupar la seva activitat prestadora també en cas que aquesta s'hagi de realitzar amb certificats electrònics emesos per les entitats esmentades, amb l'abast i límits previstos a la corresponent declaració de pràctiques de certificació.

Disposició derogatòria única.

Queda derogada l'Ordre HAC/3134/2002, de 5 de desembre, sobre un nou desplegament del règim de facturació telemàtica previst a l'article 88 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i a l'article 9 bis del Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre.

Disposició final primera. *Habilitació al director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

S'autoritza el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària per dictar les resolucions que siguin necessàries per aplicar aquesta Ordre.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 d'abril de 2007.—El Vicepresident Segon del Govern i Ministre d'Economia i Hisenda, Pedro Solbes Mira.

MINISTERI DE L'INTERIOR

7868 *REIAL DECRET 477/2007, de 13 d'abril, pel qual es modifica el Reial decret 307/2005, de 18 de març, pel qual es regulen les subvencions en atenció a determinades necessitats derivades de situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica, i s'estableix el procediment per a la seva concessió. («BOE» 90, de 14-4-2007.)*

El Reial decret 307/2005, de 18 de març, pel qual es regulen les subvencions en atenció a determinades necessitats derivades de situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica, i s'estableix el procediment per a la seva concessió, va introduir un seguit de millores respecte de la normativa anterior per atendre aquest tipus de situacions, alhora que adaptava els procediments de concessió a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

No obstant això, la posada en pràctica de l'esmentat Reial decret 307/2005, de 18 de març, des de la seva entrada en vigor, ha posat de manifest la necessitat de la seva revisió amb la finalitat de donar una millor resposta de l'Administració General de l'Estat a les necessitats reals que es posen de manifest quan es produeix una situació d'emergència, o de naturalesa catastròfica.

Els nombrosos esdeveniments d'aquestes característiques que s'han succeït en el territori espanyol els últims anys com a conseqüència d'inundacions per desbordament de rius, temporals de pluja i vent, o incendis forestals, afecten cada vegada més nuclis urbans de població, per la qual cosa els danys afecten, no només els immobles destinats a habitatges, sinó, amb més freqüència, les

activitats de caràcter mercantil, industrial, comercial o de serveis que s'hi duen a terme.

En aquest sentit, es pretén estendre l'àmbit de protecció d'aquest Reial decret als ciutadans que han vist interrompuda bruscament la seva activitat professional a causa d'un fet catastròfic, coadjuvant, mitjançant la concessió de les subvencions que recull aquesta norma, al restabliment i ràpida recuperació del seu mitjà ordinari de subsistència.

D'altra banda, les subvencions que es destinen a la reparació o rehabilitació dels habitatges afectats s'amplien als danys que es produeixen en els elements comuns d'una comunitat de propietaris, que impedeixen, de la mateixa manera que els danys soferts a l'interior de cadascuna d'aquestes comunitats, el normal desenvolupament de les activitats domèstiques ordinàries amb unes mínimes condicions d'habitabilitat.

Les ajudes destinades a famílies i unitats de convivència per pal·liar danys materials en habitatges i béns es graduen d'una forma més equitativa en funció del nivell d'ingressos d'aquestes i els danys produïts, alhora que s'amplia el nombre de potencials beneficiaris.

En virtut d'això, amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 d'abril de 2007,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 307/2005, de 18 de març, pel qual es regulen les subvencions en atenció a determinades necessitats derivades de situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica, i s'estableix el procediment per concedir-les.*

El Reial decret 307/2005, de 18 de març, pel qual es regulen les subvencions en atenció a determinades necessitats derivades de situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica, i s'estableix el procediment per a la seva concessió, queda redactat de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. El procediment de concessió es regeix pel que estableixen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions; el Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de l'esmentada Llei, i aquest Reial decret.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«1. Poden ser beneficiaris d'aquestes ajudes, en els termes i requisits que estableix aquest Reial decret, els següents:

a) Les unitats familiars o de convivència econòmica que tinguin danys personals o materials, i a aquests efectes, la quantia de l'ajuda es pondera en proporció als recursos econòmics de què disposin per fer front a una situació d'emergència o catàstrofe.

b) Les corporacions locals que, així mateix, acreditin escassetat de recursos per fer front a les despeses derivades d'actuacions davant situacions de greu risc o naturalesa catastròfica.

c) Les persones físiques o jurídiques que, requerides per l'autoritat competent, hagin dut a terme prestació personal o de béns, a causa d'una situació d'emergència.